

HOE LRES IK DE BIJBEL ?

Op cat echisatie (op school):

Docent: vertel me eens, "Wat is een soen ?"

wat gegeneerd gegichel, ten slotte:

leerling: Nou, dat je van elkaar houdt.

Docent: Dat kun je zeggen, maar als^{hu} seg: Dat zijn twee slijmvliezen,

die met elkaar in aanraking, wat dan ?

nog meer gegichel ^{Komen}

Wat is het juiste antwoord ? De leerling, die iets van de bedoeling probeert weer te geven ? De docent, die een objectief, schijnbaar wetenschappelijk antwoord geeft ?

Het zijn benaderingswijzen, die elk hun eigen waarde, hun eigen waarheid weergeven. De ene duidt de bedoeling aan, de andere geeft een feit weer.

So kunnen mensen ook de Bijbel benaderen: luisterend naar de bedoeling, of een verslag van feiten, historische gebeurtenissen, verifieerbare waarheden. Waar doe je de Bijbel meer recht mee ?

Voor veel mensen is het een vraag: moet ik alles letterlijk geloven wat de Bijbel mij doorgeeft ? Is het waar "van kapt tot kapt?"

Achter die vraag zit al een bepaalde Bijbelbeschouwing:

De historiserende, die naar feitelijke waarheden vraagt;

de luisterende, die naar opzet en strekking zoekt (zoeken, want alles is niet zo duidelijk, staat er wat er staat?)

In feiten zijn we soms merkwaardig inconsequent: sommige dingen nemen we al vanzelfsprekend niet zo letterlijk, andere zouden we terwille van ons heil wel moeten aanvaarden, zeg maar slikken, ook al begrijpen we het niet.

Natuurlijk niet aanvaardbaar:

de aarde is een plat vlak
het sabbathgebed
doden van de homofiele mens
stenigen van de vloeker
vrouwen in mannenkieren
dat de vrouw zwijge enz.

je moet wel geloven:

de schepping in seven dagen
de sprekende slang
de leeftijden van de oudvaders
de sprekende esel van Bileam
Jona in de vis
de straten van goud enz.

Je kunt uitgaan van de vraag: Wat moet ik dan wél en wat niet geloven ?

Je kunt je afvragen: Wat hebben de Joden, voor wie die oude Bijbel toch geschreven is, beleefd aan geloofswaarheden in de verhalen van God en zijn volk?

Oosterlingen gaven de diepste geloofswaarheden nagenoeg altijd in verhaalvorm weer, het zoeken naar de historische waarheden van die verhalen zelf is in feite even irrelevant als het objectief weergeven van de definitie van een soen.

Bijbel en wetenschap zijn geen tegenstelling, maar het op een andere manier bezig zijn met het zoeken naar de waarheid. Ze hebben beide hun eigen waarde, maar wie de historiserende manier gebruikt om de (historische) waarheid van de Bijbel vast te stellen is eigenlijk alleen bezig drijfsand te brengen onder de veiligheid van eigen overtuiging, hij doet de Bijbel als boek van de verkondiging geen recht.